

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 139.

Tolvte Session.

33te Møde.

Mandagen den 19de November Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Man er i en vanffelig Stilling, naar man skal forsvare et Lovudkast overfor to Taler, der have været med at stille det samme Endringsforslag til Lovudkastet, naar de, som her er Tilfældet, have gjort det af modsatte Grunde. Den første Taler (Zahle) erklærede saaledes, at han havde stillet Endringsforslaget og var allsaa imod Lovudkastet, som det nu foreligger, fordi han var imod Sammenbragningen af de 3 Ministeriers Archiver til eet; han ønskede, at de 3 Archiver fremdeles bleve holdte særskilte; men den anden Forslagsstiller, den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), yttrede, at han havde stillet det samme Endringsforslag, fordi Udkastet efter hans Mening vilde forhale denne Sammenbragning, som han vilde fremsthynde ved sit Forslag; den ene Forslagsstiller mener allsaa, at Lovudkastet vil fremsthynde Sammenbragningen, og den anden Forslagsstiller, at Lovudkastet vil forhale Sammenbragningen. Hertil veed jeg nu ikke at svare Andet, end at man her i Thinget igjennem flere Aar har tvængt paa Ministeriet om at sammenbrage Archiverne; af flere Aars Finantsudvalg, ligesom ogsaa ved Forhandlingerne her i Thinget, har der været fremsat stærke Duffer om, at Sammenbragningen maatte skee, og det er i Genhold hertil at Udvalget har troet at maatte

slutte sig til Lovudkastet for at opnaae denne Sammenbragning, man saa meget har ønsket. Jeg antager allsaa, at det ærede Thing endnu deler den Mening, at en saadan Sammenbragning er hensigtsmæssig, og at det allsaa er uenigt med den ærede første Taler (Zahle), efter hvis Mening der vedblivende burde være 3 særskilte Archiver. Naar jeg nu vender mig til den anden ærede Taler (Høgsbro), som mener, at denne Lov vil forhale Sammenbragningen, da kan jeg rigtignok ikke skjønne Andet, end at han slutter urigtigt. Det forelagte Udkast gaaer ud paa at bestemme, hvilke Embedsmænd der skulle ansættes ved det sammenbragne Archiv, og hvilken Løn de skulle have; forkaster Rigsdagen dette Udkast, synes det mig, at hvad man nærmest deraf maatte slutte, vilde være, at Sammenbragningen forhalendes, medens Vedtagelsen af Lovudkastet efter min Mening vil fremme den. Jeg kan ikke see, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan komme til en modfat Formening; blev Udkastet forkastet, maatte Ministeriet antage, at det var forkastet formedelst den af den ærede Rigsdagsmand (Høgsbro) anførte Grund, hvilket efter min Opfattelse vilde forhale Sammenbragningen. Den ærede Rigsdagsmand meente iøvrigt, at dette Udkast ikke alene vilde forhale Sammenbragningen, men at det ogsaa vilde fordyre den. Det er egentlig det finantstielle Spørgsmaal, hvorpaa Udvalget nærmest maatte have sin Opmærksomhed henvendt, og dette blev ogsaa indbrømt af den ærede første Taler (Zahle), idet han ganske billigede, at Udvalget havde nærmest seet paa denne Side af Sagen. Jeg skal nu tillade mi-